

جایزه ای به احترام تفکر

برخی خبرها هستند که در میانه اخبار سیاست و تجارت، خوش به دل می‌نشینند. خبر برگزاری نخستین جایزه رضا داوری اردکانی از آن دست خبرها بود. اینکه برخی‌ها هستند که هنوز در بچیوجه اخبار معمولی، می‌توانند خبرهایی بسازند از جنس فرهنگ و فکر، موهبتی است که باید قدر آن را پاس داشت. داوری در دهه نهم عمر خویش همچنان فانوس به دست و سقراط وار در شهر ما به دنبال روزنه‌های آگاهی می‌گردد. از خواندن و فکر کردن کناره نمی‌گیرد. در مجالس فرهنگی حضور مدبرانه دارد و راست و چپ را به تامل فرا می‌خواند. دقیق است و این دقت را در گفتار و نوشتار خود به کار می‌بندد و همگان را به تدقیق در وضع خویش فرا می‌خواند. بدون اینکه تغییر موضع دهد، با تغییر زمانه کنار می‌آید.

حرمت علوم انسانی و معلمان آن را نگه می‌دارد و توش و توان خویش را برای قوت بخشیدن به جایگاه و پایگاه علم در کشور و سیاست علمی کشور به کار می‌بندد. رضا داوری اردکانی با این سابقه و صبغه و در اوج دوره ثمردهی علمی و فیض بخشی فکری بانی جایزه‌ای شده است تا شاید دانشجویان فلسفه را به کار خویش در تحصیل دانش فلسفی دلگرم کند. این دلگرمی دیروز در چهره دانشجویان قابل رویت بود. همان‌هایی که تا دیروز کتاب و دفتر خود را از آرا و شرح‌های داوری اردکانی در سر کلاس‌های فلسفه پر کرده بودند، امروز رو در روی آقای فیلسوف ایستاده بودند و زحمت برده خویش را با رضایت توأم می‌ساختند. این انگیزش مبارک امری است که امروزه نهاد آکادمی ایرانی به آن محتاج است و امید می‌رود که رضا داوری اردکانی آغازگر مسیری شده باشد که دیگر پیشکسوتان علوم انسانی نیز آن را پی بگیرند.